

מסורת הש"ס

(א) [לקמן מנ"א] (ב) מעילה
(ג) [פי' תוס' לקמן מנ"א:
די'ה לא דריש] (ד) [שבת
טז: וש"נ] (ה) [מסכים ט.
וש"נ] (ו) [מסכים ד: ט.
מולין] (ז) [נדה טז: א'] (ח) [ברכות
לא. וש"נ] (ט) [מסכים ט.
נדה טז: מוספ' דאחלה
פט"ו ה"ד] (ע) [ז"ל בערבי
מסכים ק"א:] (י) [דמוסי
מודה דל"ם כח"כ רש"א,
כ' כס' ל"ם הויה דל"ל אלא
משום סתם]

ה אור השלם

1. וישכמו בכרך
ממחרת והנה דגן נפל
לפניו ארצה לפני ארון ה'
וראש דגון ושחי כפות
ידיו כרותות אל המפתן
רק דגון נשאר אה ד
שמואל א ה ה

2. על כן לא ידרכו כהני
דגון וכל הקאים בית
דגון כפתו מפתן דגון
באשרוד עד היום והנה
שמואל א ה ה

גליון הש"ם

גם' רשב"ל אמר מותרת.
ע"י פסחים דף ס ע"ב
תוס' ד"ה חזק:

הגהות הב"ח

[illegible]

דבינו חננאל

ביתן נעבר ורואה שמפניו
לך כלם אנוס שבורי;
איתנו עזרתה כוכבים
ששברתה מאליו רע
ויתן את אסור
אסור בילה ארש
לקשש את מרותו ארש
ששברתה ארש ברהיטה
אחיו לאל בילה ארש
ושכחה לאחייני ששברה
ומחבר יר ויתן לרש
ויתן רעה ויתן גזון
ששברתה מרות ארש
ובעלום פמליה ארש
לקשש את ארש שבור
אסור שקבץ איתו
והוא ואלו תכיל ארש
אמפתן ויתן לערש
ועתידיו רובמן כביל
רש מאיר רובמן כביל
הכל עזרתה אסור
והוא מחבר קשש רש
ויתן ושמע ויתן רש
השחש ושמע ארש
שבור כביל אסור
שבור ארש מנצל ורש
שבור אסור בילה
אסור עזרתה ארש
ויתן ארש מרות ארש
רש ששבור ארש
רש ששבור ארש

על בסיסן. על כן מקום הממוקם ⁽⁶⁾ לה כיון לדוֹחֵינֵהוּ המס' ודאי פתח להו: לא ידרכו כהני דגון על מפסן דגון. אלאה חשיבי להו שברים: משס ראייה. בתמיה: הסס. לאו עבודת כוכבים שבורה קחשיבי לה דלוינהו שבור כיון שרלו אברים חשונים שלו על מפסן:

שָׁכִים אִסְרִים לָדָגוּן. גְּבוּרַת וְשִׁרְתָּ
הַלֵּל עֲזָמוֹ וְהִלְכָה יִשְׁעָה עַל
הַמַּפְתָּן. (ו) אִסְרִיהָ שֶׁר שָׁלוֹ כְּמוֹ אִסְרִיהָ
דַּעֲיוּתָהּ (ז) מִשְׁמִיטָה חֹלִין צִפְרִק
הַבֶּשֶׁר (ח) דָּף (ק) ו' וּסְפָמָה כִּרָם.
וְאֵשׁ ג' דָּשָׁר בְּלָמִים מוֹדֵה בְּשִׁנְיָהָ.
וּמִקְשִׁי וְלִרְצִי יוֹמָן. י' דָּקֶלֶת הַכֹּהֵן
מוֹדֵה ר"מ דְּשִׁנְיָה לָמִים מוֹתָרין.
דְּמִרָם נִשְׁמַע לָרֶבֶן דְּרֶבֶן נָמִי שְׁוִי
בְּשִׁנְיָה עֲזָמָה כֹּכְבִים אֶלָּם
לִרְצִי מֵאִיר כַּעֲזָמָה כֹּכְבִים לָרֶבֶן
נִינְסוֹ וּמִדִּירָם נִשְׁמַע לָרֶבֶן דְּרִי הֵי
דָּקֶלֶת שְׁנִי לָמִים מוֹתָרין ה"ז וְדֹא
ס' לָרֶבֶן לָמִים שֶׁר בִּידֵי מִקְלָל אוֹ
כָּפוֹר דְּשִׁנְיָה מוֹתָרין. וְה"מ יִמְיָר
מִדְּרֶבֶן נִשְׁמַע לָרֶבֶן דְּהֵא אִסְרִי
לָמִים שֶׁר בִּידֵי מִקְלָל אוֹ כָּפוֹר וּמִדִּירָם
שְׁנִינִין מוֹתָרין וְהָלֵךְ לָלֶךְ קֶלֶת הַכֹּהֵן
מֵשֶׁל לָלֶךְ חִינֵיכָה כִּדְרֵיהָ בְּמִתְחִילִין דָּק
שְׁרִי שְׁנִי אֲזַח לָמִים שֶׁר אִסְרוּן:
לֹא אִמֵּר ר"מ וְכו'. לָשׁוֹן קוּשִׁיָּה:
הִיו סָפֵק וּדְלֵאָה. סָפֵק לֵהִירֵךְ וְדֹא
אִסְרִי: אֵלֶּיךָ מִקְלָל מִדְּרֵי וְדֹא

[illegible]

קודם שראו פני היות ובאו לכלל טבל לא נפקי מו מיד ודאי עד
דמשעריהו קמן: ומגניבם. לחצירו בזמן שלה ולא ימאמה בכר
בגורן ששכסה למירוח הוא גמר מלאכה והעכסמו לית איה קבעתו
למעש לאסור בו אכלת ערד בדמיתיהו הפסוק את הפועלים
(ד"א דף פח). וכיון דהכניסה קודם גמר מלאכה לא קבעה ליה
לכך יצי מחדר להו וממחה להו בזמן היות לא מקבעי דפני היות
לא קבעי ולא חוק היות מדחילי ההם מואכלו ששערין (דנריס טו) ואפילו
מירוח ששסה והכניסו קרי בגוים ארטיפיות אמרין צברותו (דף לה):
דלא מקבעי: כרי ששסה בהממו וורקסם. להכי נקט בהממו דמאכל
בהממו קחשיב ליה אכלת ערדא וליכא אפילו אסורא דרענן דרענן
ממכת פאה (פ"א מ"ו) מאכלל לבמהה לחיה ולעופות עד שגרת
כרי אלאמא מאכל בהמה ערדא קרי ליה לזבאי גבי דאם אף עד אמר
דלא נמרחו אסור לאכול ערד אלא ערדא. ולדאי לא ראה פני היות
נמי בהממו שריא אכל איהו אסור מדרענן לאכול קעב אלא ערדא
אכל אי ראה פני היות אפילו מאכלל בהמה חייב במעשר דהא
דנקן (דמא פ"א מ"ג) הלוקח ערד ולבהמה פסור בדמאי תמין לה:
מזי

חשובי נמשער עד צירלה פני הצית פירוש לאחרשטענשע דגן ואס קאך דרייב' (דף ג'.) מיינט אלס הכניס ענין לאכול מהם עיסה של במהא אפילו קעטל וכו' חשבו הוא צעלי ודכאמירין. (פסא פ"א) דעמו דעמו פני הצית (י) דיגון אלף במרות בכר ואו בשדה חלני דעמו האסליס במהמו דנהאש של כלוי אסורה צענל והסם חלני בשמא געט אמי קעטל נמשער ומואלס מירי דמי דמי דרנט:

עבודה מי יימר דביטולה הרי עבודתו דדאי וביטולם ספק ואין ספק מוציא מידי דדאי. ומכאן דדאי והתניא חביר שמת והניח סגורה מלשון נהרסו סגורות והניח מגורה מלאה סודות וכו' מקומות פירשנו זה הענין וגם במסכתין.

דו"ח שברים ניהו. וז"ת בלא מלחיה דשמואל נמי תקשי רישא לסיפא רישא שברי כלמיס מותרין וסיפא מצניח יד ורגל אקסורין יש לומר דאי לא מלחיה דשמואל הוה אמינא שברי עבודת כוכבים אקסורין וסיפא משמע שפיר בשברי עבודת כוכבים:

בְּעוֹמְדִין על בסיס. פ"ה על
 ציונים שלהן ולשון
 מלא קשיו למשמע צוקו כל נשדה
 אכן נראה לר"מ לפרש שיש להם בית
 מושב רחב שיושבים עליו לנדם ואינם
 נראים בעינינו אלא נראה שכן הן
 מתחלה נעדרים: **אִתִּיבִיָּה** הטיצא
 שבר' צלמים הרי אלו מותרין הא
 שבר' עבודת כוכבים אסורין. נראה
 לפרש הכי פירן כן משנה סתמה
 שפניה ור"מ לא הוזכר בה וא"כ טבל
 להעמיד א"ר כדבין ונכנס לנלמס
 שאין בידם כלום שנחלקו ר"מ ורבנן
 במערי ההא והכי דייק בשלמא לר"מ
 דאמר לנלמס ענאם הו"ך לשנות
 היתר כדברים אלה לרבנן השתא
 לנלמס ענאם שרו שגרים מצעא אלא
 ש"מ למדיק אחא הא שגרים של
 נלמס כוכבים אסורין והשתא ליכא
 נשוי דנשי לעיל ה"ה חפי שבר'
 שגרות כוכבים מותרין ומשום דקא
 דעי למיתמי מלא כנפתי ד וכו' דהך
 יטוראל לא שייך אלא אליבא דר"מ
 דאמר סתם לנלמס אבל לרבנן עדין
 הקושיא בדוכתא אחא חני שבר'
 לנלמס א"ל לא לדקדק הא שבר'
 שגרות כוכבים אסורין ומשני לא
 חוקמה רבנן ותידוק הא שבר'
 שגרות כוכבים אסורין אלא חוקמה
 ר"מ ותידוק לא לנלמס ענאם אסורין
 אלא שבר' עבודת כוכבים לעולם
 מותרין ומתחר שגא כחשימע סתמה
 כד"מ אין להקשות מה שהקשינו לעיל
 לשמאל ימיני שבר' עבודת כוכבים
 ש"כ שבר' לנלמס דהי תנא שבר'
 שגרות כוכבים לא היינו יכולין לדקדק
 הא לנלמס ענאם אסורין אלא הא
 שגרות כוכבים ענאם אסוריה ובכא
 ג"ע מרדו ואין להקשות מתחר דמקו
 לה כ"מ ילמא משום דנשי למתמי
 סיפא דנשי לעיל כי נראה קצת
 ודוק (ו) היות כי בא עלאמושי' חידוש
 שגרות כוכבים ומניח שבר' עבודת כוכבים
 סיפא אלא שגא שגא חזמר ללא

בזה לאשמועין בשברים כלל ולא בזה אלא לדיוק אבל אליבא דשמואל משמע דבזה להודיע דשברים מותר כדפרישית לעיל:

מדרבי טאיר נשפע זארגן, לפר"מ דפירש רינגן דאסיר נל
לנאם אף (ו) אין יודס כלום חוק מאדערני עומד על
פסח מדינה נאמט דעם למשכן מוצגן גופייהו לעולם כללנים
דאקטורים ים להחמיר שצברסם שכרי מוצגים עתהו לערנן
שצברסם מותרין דעבר ידוע הוא שאינם מחמירין יותר מר"מ וא"כ
ליונא מוצגן גופייהו נשעם דשכרי ענדט סיכסס מותרין דהא כללים
אקאדעמיק שצברסם מותרין י"ג ענדט סיכסס אקורה שצברסם מותרין
לעקערט נמי דקדק דעם למיפכן מוצגן גופייהו ווללמלס ש"ס
ענדט מקל אז פאר ושצברסם מותרין אלס משום דלל חזין כהדיא
נמתי דשרי שכרי לנלים שגן אקורין: **ואין** שפס מוציא מיד
דא"מ כהמים פ"א ואין שפס הימח הרגיל מוציא מיד דואי רחא
שאיט דשרי פטילי פאר איסור אטו מוציא מיד דואי הימח כהמים
נפ"ק דחולין (דף י.) גבי עור שפס פוסם וכו': **הזקקה** ע"ה חבר
דירושלמי אהמח תפחר בשמח בתוך הישיבוס פירוש גייסוב
דעת: **ומכניסה** בטוח שיהא פ"ה שלל תראה (ו) דגנן פ"ה
העומד כדי שלל תחמייב כמשער דלמערין (כ"מ דף פס.) אין הטעם
הכניסה בתוך שלה אז יוכל ללכול ערלי ודמעיה כחוספסא ופכר
לכול מהם ערלי ופטור ואפילו כהמסו דנקט הכא משום דכל אלס
מאכיל לבהמה לחיה לעופות ע"ה שיתמחה ככרי אלא אלס רל
הלכילא לנית נקבע ואלס למעשר ואלס יוכל ללכול ערלי ואף רל
הכניסה בתוך ואף על גב דמערנאן אקור ללכול

לחוקת חבר עשישין (פסחים טו.) ומכניסה במוץ שלה. כעין תאכל בתמה. ותאכל בתמה
 לו: כמזן שלה קודם שחרה אותה, שאין מתחייב במעשר מן התורה אלא בראשית מן הנית
 מן ארץ ראשית מן הנית קובעו, דנבי תרומה ומעשר מבי דין, ראשית דנקי, והוא המירד,

עין משפט
ור מצוד

ד א מ"י מ"ז מהלכות
עבודת כוכבים הלכה ו
ועין נביא חנה לארץ כנ
טו"ש"ע י"ד סימן קמ"א
סעיף ב'
ה ב מ"י שם פ"ח הלכה
יא חנה שם טו"ש"ע י"ד
סימן קמ"א סעיף יא'
ו ג מ"י מ"ז מהלכות
מעשר הלכה ב חנה
עשין קל"ה:
ז ד מ"י שם פ"ג הלכה ו
סנה עשין קל"ה מעשר פ"ד:
ח ז סימן של"ה סעיף פד:

מוסף רש"י

[illegible]

(ה) חולי צ"ל ולא בשלום ופריקת ריש לקיש הו' קאי שבקי לרצון דאחרי שבסקייה וכו' כ"ל ומשום רביש דמשם רחיה לסיק דמותרת ודלא כפירוש"י וכו'.

ממסכת פאה מחליל לבמה ולחיה ולעופות ופטור מן המעשרות עד שיתרת, אבל למאכל אדם נהי דלא טביל מדאורייתא, מיהו
 דבעי צבילי נמחל (פסחים פ.)

אצל אלתר ארץ לא אסרו, ומאכל כמות ארץ הוא (ברכות לא ובענין זה 18) וכן נדפסתי רבים מי הכת לא נהגה להחליטו בתשע, וכל חידושי ארץ"ם שהוא דאס ומתחלה לא חשבה, חזי דאס לאסענע מיות דרין גון וקרישטיין ודאס מיות חמורא, חמורא דאס המעשה הולל לא דאס חספה דאס (ע"פ שם), חזי שותא דאס חמורא אובאל, ואפלי קעק, דל זמן שזין אס גורט של ענף זעט אוסר באילת ארץ, וכל אילת כמות לא גורט זעט אסאם אילת קעק, דאסן אפלי אילת מיות אילת ארץ.